

Nieuwsbrief/ Jaaroverzicht 2010

Voorjaar

Van velen hebben we de vraag ontvangen of ze uit ons bestand waren verwijderd, aangezien ze geen nieuwsbrief meer hadden ontvangen. Anderen zullen het zich misschien wel hebben afgevraagd, maar dachten dat wij ze gewoon vergeten waren. Welnu geen van deze beide mogelijkheden zijn waar. Wij hebben geen nieuwsbrief meer gestuurd sinds de winter editie. De reden voor deze lacune is dat wij, tegen de tijd dat we er weer een moesten gaan samenstellen, het zo druk kregen, dat hij steeds op de lange baan is geschoven. Geen geweldig excuus, toegegeven, maar daarom niet minder waar. Nu is het dus echt tijd om daar verandering in te brengen. Er is namelijk meer dan genoeg te vertellen.

« Waar waren we ook weer gebleven? », zou Geert Mak nu zeggen. We stuurden de laatste nieuwsbrief eind januari, terwijl we zaten te wachten op de Equipe van Nelka-films, die hier in de buurt, op het prachtige Château de Bouilh, een televisie-film gingen opnemen. Een prachtig

Frans familie-épos over het huis van de familie Rocheville. Dit klinkt misschien als slecht Nederlands, maar ik kan jullie verzekeren dat het klopt. De serie, over 5 afleveringen uitgesmeerd, gaat daadwerkelijk over het huis zelf. Dit Huis, Château Villeblanche, is de vertellende persoon, die de geschiedenis vertelt van de familie Rocheville. Regiseur Jacques Ouzmezuin, de eerste cameraman Romain Winding en opnameleider Patrick Roques sliepen bij ons op het château. Hierdoor volgden wij de beslommeringen natuurlijk van zeer dichtbij. Zieke crew, de verjaardag van Jacques, goed

geslaagde draaidagen en draaidagen die minder goed waren verlopen, wij wisten er alles van ! Zelf gingen wij ook op de set kijken. Zeer spectaculair om te zien ; Duitse soldaten die de familie afvoerden vanwege het helpen van joden en het ondermijnen van het Duitse bestuur.

Verder kwam het voorjaar langzaam op gang. Het bleef ook hier lang koud en het regende veel. Sarah kwam in februari terug om bij ons te blijven tot begin augustus. Voor ons en voor de kinderen betekende dat een extra handje in drukke tijden

en bij grote evenementen. Toen het voorjaar echter doorbrak, was dat met een hevigheid, die zijn weerga niet kent. Prachtige kleuren in de tuin, bloemenzeeën in de steden en de roos, die we in de herfst bijna helemaal hadden teruggesnoeid, viel zelfs met stok en al om, onder de last van tientallen, prachtige, gele rozen. Wat een voorrecht om dan hier te wonen ! Om dit ook mee te maken, kan iedereen nog boeken voor de periode van maart tot en met april.

Wat natuurlijk ook helemaal bij het voorjaar hoort zijn asperges. En Frankrijk zou Frankrijk niet zijn als er dus niet meteen een asperge-festival werd georganiseerd. Dus wij stapten het derde weekend van maart in de auto en reden naar Etauliers. En dat stadje was helemaal asperge geworden. Honderden kramen met de heerlijke groente, de grootste asperge-omelet ter wereld werd gebakken en natuurlijk....asperge-gildes vanuit de hele « wereld », met hun officiële kleding in de straten. Prachtig om mee te maken !

En ook de druiven kwamen weer tot leven ! Kleine groene bloesem transformeerde in kleine trosjes druiven. Ze kwamen pas laat, maar vanaf dat moment bleef alles goed gaan ; prachtig weer kwam eind maart en bleef tot september. Misschien was het weer wel te goed ! In ieder geval iets te droog. Maar wat een mooie wijn weer dit jaar. Iets minder in hoeveelheid dan vorig jaar, maar twee jaar achter elkaar top kwaliteit !

Feest

2010 was een jaar waarin verschillende feestelijkheden de revu passeerden. De eerste was in april. Rinse vierde zijn 40ste verjaardag en had daar familie en vrienden van vroeger voor uitgenodigd. Het werd een fantastisch weekend, waarin ook werd genoten van alle gastronomische heerlijkheden, die er in de streek te vinden zijn. En daarna kwamen al snel de eerste trouwerijen, presentaties, doopfeesten en verjaardagen naar Château Julie. Maar ook beleefden we dit jaar een primeur !

Oscar vroeg op ons château **Julie** ten huwelijk. En gelukkig zei zij ja, waarmee wij hen nogmaals veel geluk wensen.

Ook werd er een traditie geboren, want ook dit jaar vereerde Sinterklaas Château Julie met een bezoek. Alle Nederlanders met kinderen uit de Aquitaine waren weer welkom op dit gezellige evenement, dat georganiseerd werd door De Zuidwester (de Nederlandse school van de Aquitaine). Ook het eerste evenement van de NVA, de nieuw opgerichte Nederlandse Vereniging Aquitaine, werd hier georganiseerd ; een Indische rijsttafel. De hele hal zat vol met liefhebbers van deze Hollandse specialiteit. Het was een goed voorteken, voor een vruchtbare vereniging !

Transport

Transport was dit jaar een belangrijk thema op Château Julie, om twee redenen. Ten eerste stond het begin van het jaar in het teken van een groot gebrek eraan. Sarkozy heeft met zijn regering besloten om de pensioengerechtigde leeftijd in Frankrijk te verhogen van 60 naar 62 jaar. Het gevolg is dat de Franse bevolking, waaronder conducteurs en machinisten, hebben besloten om die extra twee jaren nu vast te recupereren via stakingen. Het gevolg was dat de treinen maanden niet of zeer sumier reden. Renée had net een abonnement gekocht voor haar cursus Frans in Bordeaux, maar heeft er nauwelijks gebruik van kunnen maken. Dagelijks reed de auto naar de stad heen en weer

om Sarah op te halen en Renée weg te brengen. Wij relativeren klachten over de Nederlandse Spoorwegen hier wel enigzins sinds we hier wonen !

Maar na het voorjaar kwam het transport richting Château Julie geweldig op gang. En in alle soorten en maten. Grote hoeveelheden fietsers kwamen onze kant op. Dit jaar zaten we voor het eerst in een vakantie pakket van Evazio. Deze reisorganisatie biedt een fietsvakantie aan rond de estuaire van de Gironde. Op de fiets van Pian de Médoc naar Virsac, via stijlvolle hotelletjes en Chambre d'Hôtes. De bagage wordt vooruit gebracht en 's avonds schuif je aan aan bij diners van heerlijke streekgerechten. Voor diegenen die dit

ook eens willen proberen : www.evazio.com !

Ook werden wij overvallen door een telefoontje van de BBC. Een elektrische auto was een rondje Europa aan het rijden en wou ook bij ons aankoppelen. En dus, zonder dat wij ze hadden horen aankomen, stond er opeens een klein invalide-achtig autootje voor de deur. Met nog 100 Watt op de teller, was het erop of eronder

geweest, maar nu kon hij worden vol geslurpt uit onze voorraad 220V.

Iets sneller was de volgende bezienswaardigheid die met zwaar gegrom de oprit op kwam. Een Ferrari dealer was met een showmodelletje op vakantie en overnachtte een maal bij ons. Dat leverde mooie plaatjes op. Iedereen mocht even achter het stuur kruipen van de eigenaar, die de sleuteltjes wel

angstvallig bij zich hield.

En natuurlijk waren er de verschillende bruidsparen, die met bijzonder vervoer kwamen. Prachtige Old-

timers, maar ook veel orrigineler, op de fiets, met Mademoiselle op de heenweg erachter in een karretje, en Madamme op de terugweg.

Tour de France

En tussen dit alles door kwam de Tour de France naar ons toe. De laatste vrijdag van de Grande Boucle werd er gefinished in Bordeaux-stad, waarna op zaterdag de afsluitende individuele tijdrit werd gereden naar Pauillac in de Médoc.

Wat een circus is dat zeg ! Wij waren met de kinderen op vrijdag naar de stad gegaan. Twee uur van tevoren stonden we langs de route klaar, in de laatste 250 meter. Het werd steeds drukker, dus je bleef wel staan om je plaatsje niet op te geven. Toen de « caravane » kwam was het voor de kinderen en ons een kunst om zo veel gadgets als mogelijk bij elkaar te snaaien. Petten, hoofddoekjes, armbandjes en wat niet meer zij ; alles wordt het publiek in gegooid, geschoten of gecatapulteerd.

Tussendoor rijden spuitwagens die het publiek verkoelend nat spuiten, aangezien het die dag, ook voor onze begrippen wel aan de warme kant was (40°C).

En na twee uur wachten, helemaal ernaartoe leven, ellebogenwerk en charges waar Nigel de Jong bleek van zou wegtrekken, was het héle peloton voorbij in.....20 seconden, en konden we weer naar huis.

Wel zaten we door dit evenement een aantal dagen vol met volgers van de Tour. Ook mensen die zelf de Tourmalet gingen fietsen. Het blijft toch geweldig om al deze verschillende mensen (jullie dus) te ontmoeten.

2011

En hoewel wij het gevoel hebben dat we net begonnen zijn met ons avontuur, zijn we al weer een jaar verder ! 2011 staat voor de deur. Een jaar waarin ook weer veel staat te gebeuren. Om nog beter iedereen te kunnen bedienen, hopen wij in 2011 ons Restaurant te openen ! Ook bekijken wij of we een hotel kunnen worden. De sfeer zal hetzelfde blijven maar de activiteiten zullen worden uitgebreid. Spannende tijden dus, waar we jullie ook weer van op de hoogte zullen houden.

Rest ons nog jullie een geweldig 2011 te wensen.
Daarbij hopen wij voor jullie dat ook Nederland een
mooi land blijft om te leven, waarin mensen nog van
elkaar kunnen genieten, door naar elkaars leuke kanten
te kijken

Dat was het even voor wat betreft deze vierde nieuwsbrief. Wij hopen jullie per seizoen op de hoogte te houden over wat ons verbaasd, treft en blij maakt hier in *la douce france*. Reageren kan altijd naar contact@chateau-julie.com . A la prochaine

Renée et Rinse Sevenster-Wildschut et les Enfants

Wil je niet meer deze nieuwsbrief ontvangen, stuur dan a.u.b. een mailtje naar contact@chateau-julie.com
Dan halen wij u uit dit bestand.